

Fradrag af Refusionen fra Kommunerne ved de forskellige Vurderingsinstanser 346,691 Kr. Resultatet var altsaa daarligt for Statskassen, og det var sikkert ikke væsentligt bedre for Kommunekasserne. Og i Finansaarene 1911—12 og 1912—13 steg Udbyttet af Ejendomsskylden for Statskassens Vedkommende med 214,138 Kr., medens Omkostningerne ved Omvurderingerne var 199,723 Kr. Ejendomsskylden steg saaledes ca. 14,500 Kr. mere i de to sidste Aar, end Vurderingsomkostningerne beløber sig til, mens den i de to første Aar steg ca. 70,000 Kr. mindre. Og ser man paa Statsregnskaberne for de andre Aar, er Forholdet gennemgaaende endnu værre, men det kan godt være, at det skyldes Eftervirkningerne fra den almindelige Vurdering.

Denne Undersøgelse har givet mig Anledning til at henstille, om man ikke, naar man skal ind paa 5-aarige Vurderinger, helt kunde overspringe Omvurderingerne i Mellemtiden, undtagen for dem, der selv ønsker Omvurdering — de skal jo ogsaa selv betale Omkostningerne, i hvert Fald naar de ikke tænker paa af særlige Grunde at faa Skylden nedsat, og maaske kunde man fritage dem for nogle af Udgifterne i andet Tilfælde, dersom man strøg de halvårlige Vurderinger. — Men da det var Meningen ved Overgangen fra Bygningsafgifts- og Hartkornsbeskatning til Ejendomsskyld, at man vilde ind paa en Beskatning af faste Ejendomme efter deres Værdi, og da Værdien faktisk er steget ret stærkt i de senere Aar, særlig for Landejendommenes, men vel ogsaa for Købstad-ejendommenes, i hvert Fald for de københavnske Ejendommenes, Vedkommende, og Skyldværdien saaledes ikke længere svarer til den virkelige Værdi, er det i god Overensstemmelse med den oprindelige Tankegang at gaa til en ny Skyldsætning i 1914, saa meget mere som Skyldværdien har Indflydelse ikke blot direkte paa den Skat, der svares i Ejendomsskyld, og paa Formuebeskatningen, men indirekte ogsaa paa Indkomstbeskatningen saavel til Stat som Kommune, ligesom den har Indflydelse paa Tinglæsnings- og Stempelafgifter og paa Arveafgiften.

At man saa samtidig vil bestemme, at der ved den almindelige Vurdering, der agtes foretaget i 1914, skal foretages en særlig Vurdering af Jorden, har jeg heller ikke noget at indvende imod. Jeg er ikke Georgeist — i alt Fald er jeg ikke blevet det til Dato —, men saa megen Georgeisme, som der ligger i dette Forslag, tror jeg ikke, det er muligt at undgaa, og selv om

man kunde undgaa det, tror jeg ikke, det var klogt at gøre det. Men jeg frygter heller ikke for, at vi føres langt ind paa Georgeismen ved, at vi faar en saadan Vurdering. Jeg tror nemlig, at det vil blive en meget vanskelig Historie — i den Henseende er jeg enig med den sidste ærede Taler (la Cour) — at udfinde den særlige Jordværdi. Den skal jo udfindes efter Jordens Beskaffenhed og Beliggenhed. En Bonitering, en Bedømmelse af Jordens Beskaffenhed, som naar man tidligere boniterede Jorden, kan være vanskelig nok; det er et brydsomt og besværligt Hverv, men det kan lade sig gøre; der kan der naas nogenlunde Enighed om Forholdene. Men naar Værdien skal udfindes ogsaa under Hensyn til Beliggenheden, saa kommer man ind paa meget større Vanskeligheder, og naar disse Værdier skal udfindes, under disse Hensyn, af 2—3,000 forskellige Vurderingsmænd, saa er jeg for mit Vedkommende overbevist om, at Resultaterne vil vise sig at blive saa mærkelige og uensartede, at de fleste vil erkende, at det er ganske umuligt at lægge en saadan Vurdering til Grund for Beskatning.

Jeg er ikke rigtig klar over, om der ved denne særlige Jordvurdering ogsaa skal tages Hensyn til Jordens Driftstilstand og Gødningskraft. Jeg er tilbøjelig til at tro det, da der staar i Lovforslaget, at Jorden skal vurderes under Hensyn til, hvad der kan bringes ud af den ved en økonomisk Anvendelse. Herved kommer man ganske naturligt ogsaa til at tænke paa dens Kulturtilstand. Men saa vidt jeg ved, er det ikke ganske i Overensstemmelse med den rene georgeistiske Lære ved Jordens Værdiansættelse at tage Hensyn til dens Driftstilstand og Gødningskraft, og jeg er lidt usikker over, hvad Lovforslagets Mening er. Jeg har nu sagt, hvorledes jeg selv forstaar Lovforslaget paa dette Punkt, men jeg vilde ønske, at den højtærede Finansminister vilde fremkomme med en bestemt Udtalelse i den Henseende.

Jeg tror, som sagt, at de Resultater, der vil fremkomme af Vurderingen, snarere vil virke afskrækkende fra end tilskyndende til at gaa til en Jordskyld, og derfor ønsker jeg i Modsætning til den sidste ærede Taler (la Cour), at vi skal tage denne Jordskyldvurdering netop nu. Det er muligt, at den sidste ærede Taler har nogen Ret i, at der kan være den Fare, at den kan virke noget vildledende paa den almindelige Skyldværdiansættelse. Men jeg tænker alligevel ikke, at Faren er saa